

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

4. søndag i åpenbaringstiden - 25. januar 2015

Prekentekest: Joh 9,1-7 og 35b-38

Lesetekst I: 2 Mos 3,10-12 og 4,10-16

Lesetekst II: Rom 9,20-24

Underet viser oss Jesus som Messias

Han skal åpne blindes øyne

Prekentekest den søndagen er hentet fra Johannesevangeliet. Forfatteren er etter all sannsynlighet apostelen Johannes. Han var en av de tre disiplene som sto Jesus aller nærmest. Derfor kan han også gi svært detaljerte opplysninger om flere av de begivenheter han skriver om. Mot slutten av evangeliet oppgir Johannes grunnen til at han skriver. Hensikten med dette skriftet er at leserne skal "tro at Jesus er Messias, Guds Sønn, ---" Joh 20,31

Teksten vår er hentet fra kap 9. Dette kapitlet er en sammenhengende fortelling. Vi får med oss begynnelsen og litt nesten helt til slutt i fortellingen.

Framstillingen er som et drama i sju akter: Den blindfødte møter Jesus (v.1-7); naboenes reaksjon (v.8-12); den blindfødtes første møte med fariseerne (v.13-17); foreldrenes vitnesbyrd om sønnen (v.18-23); den blindfødtes andre møte med fariseerne (v.24-34); den blindfødte bekjenner troen på Jesus (v.35-38); Jesus møter fariseerne (v.39-41).

Denne søndagen er fokuset på de to aktene som beskriver den blindfødtes to møter med Jesus, den første akten og den neste siste.

Spørsmålet

Jesus og disiplene er på vandring. Deres oppmerksomhet rettes mot en mann som er blind. Det er tydelig at dette er en mann som de kjente til. De visste at han hadde vært blind fra fødselen av. Denne mannens livssituasjon er så utgangspunktet for spørsmålet som kommer: "Rabbi, hvem er det som har syndet, han selv eller hans foreldre, siden han er født blind?"(v.2)

Spørsmålet er situasjonsbestemt, men samtidig inneholder det en problemstilling som mennesker til alle tider har vært opptatt av og kjempet med, årsaken til menneskets lidelse og smerte. Og enda mer spesifikt; det uskyldige menneskets sykdom, ulykke, lidelse og død.

Så lenge vi er i denne verden, vil vi nok alltid måtte kjempe med dette spørsmålet. Det finnes ikke enkle svar, slik som spørsmålsstillingen fra disiplene kan antyde.

Jesu svar på disiplenes spørsmål gir oss hjelp til å få et annet perspektiv på problemstillingen. Han aviser klart og tydelig sammenhengen mellom eventuelt konkrete synder som mannen selv eller hans foreldre måtte ha gjort, og den sykdom som han er rammet av.

Her er det mye viktig lærdom å hente for oss i dag også. Vi må vokte oss slik at vi ikke legger ekstra byrder på de som er rammet av sykdom og ulykke, ved å si at det må være noe galt med deres gudsforhold, deres tro eller at de må ha gjort alvorlige synder siden de er blitt rammet av dette. Som om Gud straffer menneskene på denne måten. Hvem av oss er uten synd?

Jesu svar viser oss også et annet perspektiv: *"Nå kan Guds gjerninger bli åpenbart på ham."*(v.3)

Jesus konstaterer at denne mannen er blind. Han går ikke nærmere inn på hvorfor han er i denne situasjonen, men sier at nå kan Gud gjøre sin gjerning for og med mannen.

Helbredelsen

Det er en forunderlig sak vi får skildret videre når mannen blir helbredet for sin blindhet. Jesus smører øynene inn med en blanding av jord og eget spytt. Deretter blir mannen bedt om å gå til Siloa-dammen for å vaske seg. Han gjør det og kommer tilbake seende. Søla som mannen har fått smurt på øynene, er ikke et legemiddel. Hvorfor Jesus gjør det på denne måten, sier teksten ikke noe om. Kanskje ville han tydeliggjøre underet både for mannen og de som ellers var der, eller kanskje mannen hadde behov for en direkte berøring av Jesus som en kompensasjon for blindheten. Jesus tar i bruk forskjellige sanser for å formidle sine gjerninger.

Hovedsaken er at Jesus her gjør et av sine mange helbredelsesunder. Det er Gud som gjennom Jesus gir denne mannen synet igjen.

Også i vår tid kan mennesker oppleve at Guds gjerninger åpenbares på dem gjennom helbredelser. All ære til Gud for det! Men også i vår tid, som på Jesu tid, er det mange mennesker som ikke opplever slike helbredelser. Også disse er gjenstand for Guds gjerninger. Gud har ikke glemt dem. Han kommer til dem med sin kraft og styrke til å komme gjennom det tunge og vanskelige. Gud er der for oss alle.

Messias-perspektivet

Gjennom det Johannes skriver, vil han få leserne til å tro at Jesus er Messias. Hvordan bidrar så teksten vår til det?

I fjerde akt, som handler om foreldrenes vitnesbyrd om sin sønn, er det en liten bemerkning som sier at *"Jødene hadde alt bestemt at den som bekjente at Jesus var Messias, skulle utstøtes av synagogen"* (kap. 9,22) Dette forteller oss at spørsmålet om Jesus var Messias, var et vanskelig og utfordrende spørsmål i Jesu samtid.

Jesu under, både det han gjør her og de mange andre, er også tegn. De peker på en større og mer grunnleggende sannhet. Med sine tegn og under, og med sin forkynnelse og undervisning som var med en myndighet som langt overgikk fariseernes og de skriftlærdes, bærer han med seg vitnesbyrdet om at han er den Messias som Gud hadde lovet skulle komme.

Et av tegnene på den messianske tid er at blindes øyne skal åpnes. Se Jes 42,7. Derfor bærer også selve underet som her skjer, bud om at Jesus er Messias. Han lar den blindes øyne bli åpnet.

Messiastiden handler om mer enn at blinde helt konkret skal få sitt fysiske syn tilbake. Den handler om å få øynene opp for hvem Jesus virkelig er og hva han gjør. I så måte er siste del av vår tekst betegnende. Etter at den blindfødte, som nå er seende, har blitt kastet ut av synagogen, møter han på nytt Jesus. Nå utfordres han til tro på Menneskesønnen. Med bakgrunn i de opplevelser han har hatt denne dagen, kan ikke svaret bli noe annet: *"Jeg tror, Herre."*(v.38)

Og troens konsekvens er tilbedelse av han som er Messias og Frelser.

Odd Bjarne Skogestad

Misjonssekretær i Israelsmisjonen, Bergen krets. Tidligere lærer ved Bibelskolen Bildøy. Nå også varaordfører i halv stilling i Fjell kommune.

oddbjarne@israelsmisjonen.no